

Либански Хезболах, шиитска групација, 1989. године, унела је једну суштинску промену у свој унутрашњи систем, која јој је омогућила да престане да буде само једна милиција, и да се претвори, четврт века доцније, у најважнију либанску политичку и војну организацију, и једну од најутицајнијих на Блиском истоку. Наспрам ограниченог одјека напада, Хезболах се определио да створи управљачке органе који се не би занимали само оружаном борбом, већ који би се такође интересовали и за политичку и идеолошку димензију борбе, у тренутку у којем се на хиљаде особа придружује његовим редовима, привучено растућом популарношћу операција које изводи. Установљен је савет Шуре као врховни орган власти, међутим њему је придодан један генерални секретар. Новог видљивог главешину прати пет тајних имена, укључујући шефа Савета за џихад, једину везу политичког вођства са војним крилом, које је скоро аутономно.

Реформом су придодата још два органа – један за школско образовање, и други, предодређен за пропаганду преко телевизије – масовног медија тог времена. Циљ је био да се створи један универзум у којем ће шиитске породице – много година маргинализоване – осетити једно пријатно стање припадности и бриге које ће подупирати верност и мобилизацију. Стратегија је деловала. Након десет година, израелске трупе напустиле су поражене југ Либана, без успеха да продру у густу мрежу вођства групе.

Моћна нарација и ефикасна организација - тајна успеха "Исламске државе"

Пише: Хавијер Мартин
понедељак, 18 април 2016 09:02

